

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ при МОН УКРАЇНИ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ при ХОВА
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ ХНПУ
імені Г. С. СКОВОРОДИ
КАРДІФФСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕТРОПОЛІТАН (Велика Британія)
ТЕЛАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
ЯКОБА ГОГЕБАШВІЛІ (Грузія)
ПОМОРСЬКА АКАДЕМІЯ В СЛУПСЬКУ (Республіка
Польща)
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ АДАМА МІЦКЕВИЧА В
ПОЗНАНІ (Республіка Польща)

НАУКА ТА ОСВІТА В ДОСЛІДЖЕННЯХ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

Матеріали

IV Міжнародної науково-практичної
конференції для студентів, аспірантів, докторантів,
молодих учених

18 травня 2023 року

Харків 2023

Головний редактор:

Бойчук Ю. Д. – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України, ректор Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Редакційна колегія:

Бережна С. В. – доктор філософських наук, професор, проректор з наукової, інноваційної та міжнародної діяльності Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Башкір О. І. – доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри педагогіки, голова ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Боярська-Хоменко А. В. – доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри освітології та інноваційної педагогіки, заступник голови ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Коробкіна О. Г. – директор наукової бібліотеки Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Скидан Я. А. – здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 035 Філологія, заступник голови ради молодих учених ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Матей Ю. Ф. – здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти соціологічного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна;

Чихаріна К. І. – здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти кафедри освітології та інноваційної педагогіки, викладачка кафедри східних мов ХНПУ імені Г. С. Сковороди

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
(протокол № 5 від 17 травня 2023 року)*

Наука та освіта в дослідженнях молодих учених [Електронне видання] : матеріали IV Міжнар. наук.-практ. конф. для студ., аспірантів, докторантів, молод. учених, Харків, 18 трав. 2023 р. / Харків. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди ; [редкол.: Ю. Д. Бойчук (голов. ред.) та ін.]. – Харків, 2023. – 244 с.

У збірнику відображено тези IV Міжнародної науково-практичної конференції для студентів, аспірантів, докторантів, молодих учених «Наука та освіта в дослідженнях молодих учених», що проходила на базі Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди з нагоди Дня науки. Він містить результати теоретичних та емпіричних досліджень молодих учених України в умовах сучасних викликів.

Матеріали стануть у пригоді науковцям, докторантам, аспірантам, викладачам, магістрам і студентам закладів вищої освіти, практикам у галузі освіти.

СТАНОВИЩЕ ЖІНКИ В СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНОМУ ЖИТТІ НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ

Т.П. Клочко

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету історії і права

І.В. Чернікова

кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Харків, Україна

Становище жінки в Україні пройшло великих шлях і зазнало позитивних змін, але і досі існує нагальна потреба в подальшому розвитку та вдосконаленні рівних прав та можливостей жінок у всіх відповідних сферах життя, що призведе до демократизації суспільства.

Суспільно-політичне становище жінки в Україні кінця ХХ – початку ХХІ століття можна охарактеризувати як перехідний період, який супроводжується змінами ролі жінки в суспільстві та політичному житті. Якщо на початку ХХ століття жінки не мали мінімального політичного права голосу та мали обмежений доступ до освіти та професійної діяльності, то зараз жінка повноправний член суспільства без обмеження прав. У 1991 році Україна стала незалежною державою, що позитивно вплинуло на суспільно-правовий статус жінки.

Україна, яка прагне розвитку демократії, мала внести корективи в суспільно-політичне життя країни. Один з таких корективів, безсумнівно, питання становище жінки. Реалізація політики, направленої на покращення цього питання – наблизить українське суспільство до рівних можливостей для жінок і чоловіків, до розвитку суспільства і його поглядів, до, щонайголовніше, розвитку України. В умовах перетворень у державі, зміни поглядів і відношень суспільства, розвитку української державності жінки беруть неабияку участь у процесах творення нових реалій, нового суспільного устрою. Основною метою є посісти вагоме місце в суспільному та громадсько-політичному житті країни. Такі перетворення в гендерному питанні, покращенні становищі жіноцтва приведуть українське суспільство до нових якостей демократичного устрою [2, с.1].

В останні роки Україна досягла прогресу у вивченні та розумінні гендерної проблематики, підтримки статусу жінок у суспільстві. Зокрема, створено правові механізми, прийняті важливі рішення, які спрямовані на впровадження гендерної рівності. Україна одна з перших країн у світі, яка внесла окрему статтю до Основного закону, задекларувавши рівні права і рівні можливості жінок і чоловіків. Частиною третьою статті 24 Конституції України безпосередньо присвячено подоланню дискримінації щодо жінок. В ній йде мова про те, що рівність прав жінок і чоловіків забезпечується: наданням жінкам рівних із чоловіками можливостей у громадсько-політичній і культурній діяльності, у здобутті освіти і професійній підготовці, у праці й винагороді за неї; спеціальними заходами щодо охорони праці і здоров'я

жінок, встановленням пенсійних пільг; підтримка та надання допомоги жінкам в питанні материнства [1, с. 18].

Загалом, після визнання незалежності України, для жінок з'явилися нові можливості в професійному, політичному та громадському житті. Зараз жінки займають багато посад у політичній, громадській і інших сферах; поступово зникають стереотипи і засудження за «нежіночі» дії і заняття. Жінки все більше і більше починають відчувати рівність з чоловіками.

Але незважаючи на вагомі зміни, соціально-політичне становище жінок в Україні недосконале. На превеликий жаль, досі існує багато аспектів, які не дозволяють назвати наше суспільство рівноправним. Жінки стикаються з проблемами на ринку праці, низькою заробітною платою. Також, хоч зміни і відбулись на державному рівні, але на рівні суспільства досі існують різні стереотипи, які стають проблемою на дорозі до становлення прав жінки рівними до прав чоловіка.

Список використаних джерел

1. Гендерна політика в системі державного управління : підручник / за заг. ред. М. М. Білинської. Запоріжжя : Друкарський світ, 2011. 132 с.

2. Український жіночий рух в контексті національного відродження наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Romanyshyn_Liliia/Ukrainskyi_zhinochy_i_rukh_v_konteksti_natsionalnoho_vidrozhennia.pdf?

ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ВОРОЖОГО СТАВЛЕННЯ ДО НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН В УМОВАХ ТОТАЛІТАРИЗМУ: ОБРАЗ ВОРОГА-ПОЛЯКА НА ХАРКІВЩИНІ (1920-1930 РР.)

М.С. Красновський

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти факультету історії і права

С.О. Сєряков

кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Харків, Україна

Агресія РФ проти України стала наслідком в т.ч. системної пропаганди в російському суспільстві агресії, мілітаризму, образу зовнішнього ворога. Це створило в РФ атмосферу, подібну до СРСР 1930-х рр., де існував комплекс «обложеної фортеці» і вороже ставлення до зовнішнього світу. Дослідження чинників формування і характерних рис образу ворога в сталінському СРСР, з огляду на його типологічну близькість до нинішньої Росії, дозволяє краще зрозуміти суть і можливі подальші кроки путінського режиму.

Питання більшовицьких репресій проти поляків Харківщини знайшло відображення в матеріалах збірників документів «Поляки Харківщини на тлі радянського тоталітарного режиму» (Т. 1-2) [1]. Історіографія проблеми складається з низки досліджень вітчизняних і польських авторів. Маловідомі

Гусак О.В., Чернікова І.В. Війна Росії на теренах України у працях сучасних дослідників	212
Клочко Т.П., Чернікова І.В. Становище жінки в суспільно-політичному житті незалежної України	214
Красновський М.С., Серяков С.О. Процес формування ворожого ставлення до національних меншин в умовах тоталітаризму: образ ворога-поляка на Харківщині (1920-1930 рр.)	215
Лужецька М.О., Чернікова І.В. Сучасний історичний дискурс ОУН/УПА в українському контексті боротьби за європейську ідентичність	218
Москальова А.О., Чернікова І.В. Сучасні українські історичні дискурси: суть та значення на прикладі Другої світової війни	220
Орловський Р.В. Біографія Джона Патона – співробітника Чарльза Тейза Рассела, засновника Товариства Вартової Башти	222
Подольняк І.В., Чернікова І.В. Вплив політики українізації на збереження культурної спадщини України	223
Сопельняк А.С. Бурштин і південно-східний Бурштиновий шлях в науковому доробку Ярослава Романовича Дашкевича	225
Харламов М.І., Чиркіна М.А. НКВС УСРР та Український Військовий Округ: взаємодія з питань пожежної охорони у 1925-1929 роках	226
Шило А.Т., Михальчук Р.Ю. Нацистські табори як спосіб покарання «ворогів Рейху»	227
Секція 10. Роль молодого вченого в становленні корпоративної культури наукової спільноти	230
Верещинська А.І., Мельничук С.Л. Емоційне вигорання у соціальних працівників	230
Гноянко Т.А., Волинець Н.В. Рекомендації щодо удосконалення професійного педагогічного спілкування вчителя із школярами молодшого шкільного віку	231
Золотарьов А.П., Лупаренко С.Є. Принципи командотворення в науково-педагогічній діяльності викладача закладу вищої освіти	233
Ліповуз І.М., Сиско Н.М. Спілкування майбутніх соціальних працівників	234
Петраківський П.С., Мельничук С.Л. Роль благополуччя військовослужбовців	236